

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119201574
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119201574.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú P. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenú kolíznym a procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov: matky C.. S. P., rod. E., štátnej občianky D. republiky, bytom D. nad E., D. XX, zastúpenej v konaní JUDr. Martinom Bartkom, advokátom a JUDr. Silviou Bartkovou, advokátkou, so sídlom v Trenčíne, Piaristická 6667 a otca Q. P., štátneho občana D. republiky, trvale bytom P. P., K. XXXX, o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletemu dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 2. októbra 2019, č. k. 34P/42/2019-59 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje .

II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. opravuje tak, že správne má znieť:

„Dlh otca na zameškanom zvýšenom výživnom na maloletú P. za obdobie od 01.02.2019 do 30.09.2019 vo výške 400,- Eur sa otcovi povolí splácať v splátkach po 30,- Eur mesačne, spolu s bežným výživným k rukám matky, až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia na zročnom výživnom.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletej P. P., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 120,-Eur mesačne na sumu 170,-Eur mesačne, s účinnosťou od 01.02.2019, ktoré je otec povinný prispievať k rukám matky, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Výrokom II. dlh otca na zameškanom zvýšenom výživnom na maloletú P. za obdobie od 01.02.2019 do 30.09.2019 vo výške 350,-Eur povolil otcovi splácať v splátkach po 30,-Eur mesačne, spolu s bežným výživným k rukám matky, až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Týmto sa zmenil rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 30.01.2014, č. k. 30P/165/2013 -34 v časti výšky výživného. Na vec aplikoval ust. § 62 ods. 1-5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá, ods. 2 a 3 Zákona o rodine. V odôvodnení uviedol, že maloletá pochádza z jej manželského vzťahu s otcom dieťaťa, ktoré manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 30.1.2014 č. k. 30P/165/2013-34 a otcovi dieťaťa bola uložená vyživovacia povinnosť k maloletej vo výške 120,-Eur mesačne. Od poslednej úpravy došlo k zmene pomerov odôvodňujúcej zvýšenie výživného, a to jednak zvýšením životných nákladov, ako aj vyšším vekom dieťaťa. Maloletá mala v čase posledného rozhodovania 3 roky a v súčasnosti má 8 rokov. Od 1.9.2017 nastúpila na povinnú školskú dochádzku a je žiačkou 3. ročníka Základnej školy .

Potreby maloletej sa nástupom do školy a ako i mimoškolskými záujmovými aktivitami zmenili. Maloletá je umelecky nadaným dieťaťom a preto navštevuje Súkromnú ZUŠ, výtvarný odbor s poplatkom 12,-Eur mesačne a hudobný odbor (teraz hra na flautu, v minulom školskom roku hra na klavír) s poplatkom 15,-Eur mesačne. Matka kúpila maloletej klavír v hodnote 449,-Eur , stojan 21,90 Eur a učebnicu 12,90 Eur a flautu v hodnote 20,50 Eur. Maloletá navštevuje aj jazykovú školu - anglický jazyk, v minulom školskom roku s poplatkom 25,-Eur mesačne a v tomto školskom roku s poplatkom 35,-Eur mesačne. Za letný tábor zaplatila maloletej 119,-Eur, dovolenku v Taliansku. Maloletá má zníženú imunitu, na čo užíva Colostrum a rybí olej. Nosí okuliare, ktoré stáli 74,-Eur . Je vedená v ortopedickej ambulancii, používa ortopedické vložky v hodnote 3,30 Eur a má nárok na ortopedické topánky 2x ročne v hodnote po 16,60 Eur.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil, že maloletá P. pochádza z manželského vzťahu jej rodičov, ktoré manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 30.01.2014 č.k.30P/165/2013-34. Maloletá P. bola na čas po rozvode zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola určená vyživovacia povinnosť k maloletej vo výške 120,-Eur mesačne. Súčasne bol upravený styk otca s maloletou. V čase uvedenej poslednej úpravy výživného mala maloletá TS. 3 roky a mala výdavky primerané jej veku. Už v rozvodovom konaní matka uviedla, že maloletá je vedená v ortopedickej ambulancii a má zvýšené výdavky na ortopedické topánky a vložky, a že býva pomerne často chorá, s čím má zvýšené výdavky. Matka maloletej vtedy pracovala ako učiteľka v ZŠ v Bánovciach nad Bebravou s priemerným príjmom 518,75 Eur a poberala prídavky na dieťa 23,10 Eur mesačne. Už vtedy spolu s dcérou bývala v rodinnom dome v Skalke nad Váhom u jej matky a prispievala jej na náklady bývania sumou 170,-Eur mesačne. Otec maloletej v čase poslednej úpravy výživného býval v rodinnom dome so svojou matkou, pracoval ako servisný technik s priemerným príjmom 518,98 Eur mesačne. V súčasnosti bude mať maloletá P. 9 rokov, býva s matkou. Otec sa s maloletou stretáva, riadne prispieva na jej výživu a prispieva jej aj nad rámec pri príležitosti sviatkov kúpou darčiekov a pod. Je žiačkou 3. ročníka ZŠ. Výdavky na školské potreby a školské výlety v minulom školskom roku matka vyčíslila v sume 240,-Eur. Maloletá sa stravuje v školskej jedálni a jej stravné predstavuje 8,-Eur mesačne + čip 5,-Eur. Maloletá navštevuje školský klub s poplatkom 6,70 Eur mesačne. Navštevuje SZUŠ, výtvarný odbor s poplatkom 12,-Eur mesačne a hudobný odbor s poplatkom 15,-Eur mesačne (v tomto školskom roku hru na flautu, ktorá stála aj s literatúrou 20,50 Eur a v minulom školskom roku hru na klavír, ktorý matka zakúpila za 449,-Eur + stojan 21,90 Eur + učebnica 12,90 Eur). Maloletá navštevuje aj jazykovú školu - anglický jazyk, kde poplatok v minulom školskom roku predstavoval 25,-Eur mesačne a v tomto školskom roku 32,40 Eur mesačne. Maloletá nosí okuliare hodnote 74,-Eur a je vedená v ortopedickej ambulancii, nosí ortopedické vložky v hodnote 3,30 Eur a 2x ročne má nárok na ortopedickú obuv v hodnote po 16,60 Eur. Má zníženú imunitu a matka jej kupuje lieky na posilnenie imunity (Colostrum a rybí olej) a kožné masti. Súčasne matka uhrádza maloletej poistenie sumou 20,-Eur mesačne. V lete bola maloletá na letnom tábore v hodnote 119,-Eur a s matkou na dovolenke v Taliansku, bývali u sestry matky a mala cestovné výdavky. Maloletá má ďalšie bežné výdavky primerané jej veku.

3. Matka maloletej je rozvedená, spolu s dcérou býva v spoločnej domácnosti s jej matkou v jej rodinnom dome. Náklady bývania majú rozdelené a matka maloletej na náklady bývania platí cca 195,-Eur mesačne. Matka maloletej pracuje ako učiteľka Spojenej školy internátnej v Trenčíne s priemernou čistou mesačnou mzdou podľa potvrdenia jej zamestnávateľa zisťovanou z obdobia od 02/2018 do 08/2019 vo výške 908,33 Eur a pobera daňový bonus 22,17 Eur mesačne, t.j. spolu 930,05 Eur mesačne netto. Matka pobera aj prídavky na dieťa v sume 24,04 Eur mesačne. Okrem maloletej P. nemá matka iné vyživovacie povinnosti. Nevlastní žiaden majetok väčšej hodnoty, používa auto požičané od jej sestry. Matka matky dieťaťa, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, pobera starobný a vdovský dôchodok spolu vo výške 525,-Eur mesačne. Otec maloletej je rozvedený. Býva sám v stavbe vedenej ako garáž, ktorá je v jeho vlastníctve a teraz si ju prerába na bývanie a náklady na opravy a rekonštrukcie vyčíslil v sume 100,-Eur mesačne. Za elektriku platí 40,-Eur mesačne, za vodu 20,-Eur mesačne, za drevo na kúrenie 100,-Eur mesačne a má ďalšie bežné výdavky. Otec maloletej je zamestnaný ako kurič u zamestnávateľa Považský cukor a.s. s priemerným čistým mesačným príjmom podľa potvrdenia jeho zamestnávateľa zisťovaným z obdobia od 02/2018 do 07/2019 vo výške 941,10 Eur. Okrem maloletej P. nemá otec iné vyživovacie povinnosti. Je vlastníkom garáže s pozemkom a staršieho auta zn. Opel Astra r. v. 1997, iný majetok väčšej hodnoty nevlastní.

4. V danej veci súd prvej inštancie dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti. Uviedol, že vyživovacia povinnosť otca k maloletej bola naposledy upravená pred viac ako 5 rokmi a odvtedy došlo k zmene pomerov tak na strane účastníkov konania, ako i objektívne rastom životných nákladov. K podstatnej zmene pomerov došlo na strane dieťaťa, ktoré je vekovo staršie a prirodzene sa zvýšili jeho výdavky. V čase poslednej úpravy výživného bola maloletá v predškolskom veku, mala 3 roky. V súčasnosti bude mať 9 rokov a je žiačkou 3. ročníka ZŠ a venuje sa aj mimoškolskej záujmovej činnosti (SZUŠ a jazyková škola). Je teda zrejmé, že jej výdavky sa zvyšujú. K zmene pomerov došlo aj na strane oboch rodičov dieťaťa, u oboch došlo k zvýšeniu ich príjmových pomerov približne v rovnakej miere a obaja dosahujú približne rovnaké zárobky. V čase poslednej úpravy výživného matka dosahovala príjem 519,- Eur a jej súčasný priemerný čistý mesačný príjem predstavuje 930,-Eur. Počet vyživovacích povinností sa jej nezmenil, má vyživovaciú povinnosť len k maloletej P.. Na strane otca došlo k zmene pomerov v tom, že v čase poslednej úpravy výživného dosahoval priemerný príjem 515,- Eur a jeho súčasný priemerný čistý mesačný príjem predstavuje 941,- Eur. Počet vyživovacích povinností sa mu nezmenil, má vyživovaciú povinnosť len k maloletej P..

5. S poukazom na takto zistený skutkový stav, zistenú zmenu pomerov, odôvodnené potreby dieťaťa, schopnosti a možnosti oboch rodičov, rozhodol súd prvej inštancie o zvýšení vyživovacej povinnosti otca k maloletej zo sumy 120,-Eur mesačne na sumu 170,-Eur mesačne, ktoré zvýšenie považoval za zodpovedajúce zmeneným pomerom a vyššie uvedeným zákonným kritériám. Súd zdôrazňuje, že výživné je limitované spotrebným charakterom a je určené len na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa. Na výživu dieťaťa sú povinní prispievať obaja rodičia podľa svojich schopností a možností, pričom v danej veci sú schopnosti a možnosti oboch rodičov rovnaké, obaja dosahujú rovnaké zárobky a majú vyživovaciú povinnosť len k maloletej P.. I keď matka trvala na podstatnom zvýšení výživného, súd má za to, že určené zvýšené výživné zo strany otca na sumu vo výške 170,-Eur mesačne na 9-ročné maloleté dieťaťa na prvom stupni ZŠ aj s výdavkami na mimoškolskú záujmovú činnosť, ku ktorému dieťaťu má vyživovaciú povinnosť aj matka, je zodpovedajúce zistenému skutkovému stavu a zákonným kritériám. Je pravdou, že maloletá má v súvislosti s nástupom na školskú dochádzku a jej záujmovú činnosť zvýšené výdavky, ktorú skutočnosť aj súd zohľadnil zvýšením vyživovacej povinnosti otca k maloletej, ale na zvýšených výdavkoch dieťaťa sú povinní podieľať sa obaja rodičia. Preto súd rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti otca k maloletej o 50,-Eur mesačne viac. Súd má za to, že matkou požadovaná suma by už prekračovala spotrebný charakter výživného na maloletú P., ktorá je ešte len žiačkou prvého stupňa základnej školy. Výživné nie je do budúcnosti nemenné a vždy, keď v budúcnosti dôjde k nejakej podstatnej zmene pomerov, môže si ktorákoľvek strana podať návrh na zmenu výšky výživného. Ale za súčasného skutkového stavu a doterajšej zmeny pomerov mal súd za to, že súdom určené zvýšené výživné je zodpovedajúce zákonným kritériám. Pokiaľ otec najprv nesúhlasil so žiadnym zvýšením výživného s odôvodnením, že doterajšia suma je dostatočná, k tomu súd uvádza, že v danej veci bola nepochybne preukázaná zmena pomerov odôvodňujúca zvýšenie výživného, a to vyšší vek dieťaťa a vyššie zárobkové pomery otca, preto zvýšenie výživného je dôvodné. Hoci otec potom súhlasil so zvýšením výživného najviac o 30,-Eur mesačne viac, súd má za to, že vzhľadom na zistené pomery otca je v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu maloletej aj súdom určeným zvýšeným výživným. V súvislosti so zvýšením vyživovacej povinnosti otca k maloletej P. v zmysle rozsudku vznikol otcovi dlh na zameškanom zvýšenom výživnom za obdobie od 1.2.2019 do 30.9.2019 vo výške 350,-Eur (8 mesiacov á 50,- Eur), ktorú sumu súd povolil otcovi splácať v splátkach po 30,- Eur mesačne tak, aby dlh bol vyrovnaný v priebehu 1 roka, pod následkom straty výhody splátok. O trovách konania rozhodol podľa § 58 v spojení s § 52 CMP tak , že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

6. Proti tomuto rozsudku podala matka v zákonnej lehote odvolanie. Namietala nesprávne právne posúdenie veci /§ 365 ods. 1 písm. h) CSP/ ako i ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, keď konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a § 365 ods. 1 písm. f) CSP, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukazom na ust. § 62 ods. 1 CSM súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutkový stav. Uviedla, že v čase posledného rozhodnutia mala maloletá tri roky a v súčasnosti má 9 rokov . Je žiačkou 3. ročníka základnej školy. Potreby dieťaťa sa v súvislosti so zahájením školskej dochádzky a v súvislosti s mimoškolskými záujmovými aktivitami zmenili. Poukázala na zákonné ustanovenia § 78 ods. 1, § 62 ods. 1-1, 2, 4, 5, § 63 ods. 3, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, keď každý rodič je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou, alebo aj poskytovaním vecných plnení, zakupovaním stravy, nákupom ošatenia, zabezpečením zdravotníckej starostlivosti . Matka pracuje ako učiteľka s ťažko zdravotne postihnutými deťmi , napriek tomu je pri

práci trpezlivá, pokojná, všetko rieši v záujme detí. Sudkyňa sa v predmetnej veci namiesto skúmania odôvodnených výdavkov spýtala matky, koľko jej to vyšlo. Súčasne uviedla výdavky na dieťa a to na obedy v škole 8,- eur, školský klub detí 6,72,- eur, ZUŠ- hudobný odbor 15,- eur, ZUŠ- výtvarný odbor 12,- eur, anglická jazyková škola 35,- eur, lieky 30,- eur, strava doma 100,- eur, oblečenie a obuv 50,- eur, školské pomôcky 20,- eur, drogéria a hygiena 10,- eur, voľný čas 20,- eur, životné poistenie 20,- eur. Priemerné mesačné výdavky na maloletú sú vo výške 326,72,- eur. Okrem toho má matka jednorazové výdavky a to na okuliare vo výške 74,- eur, zakúpenie piana 449,- eur a flauty 20,- eur, pobyt pri mori, nákup školskej tašky 89,- eur, peračníka 11,- eur, komunálny odpad, poplatky u zubára, poplatok za vybavenie pasu 13,- eur, letný tábor 119,- eur, mobil 109,15,- eur. Otec maloletej nad rámec neprispieva, iba na Vianoce zakúpil darček. Otec vyčíslil náklady na maloletú, keď má dieťa na styku vo výške 50,- eur, čím sa však súd prvej inštancie nezaoberal. Maloletá navštevuje aj kožnú ambulanciu. Súdna prax výkladom ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine považuje za zmenu pomerov na strane oprávneného dieťaťa, výraznú zmenu vo výške nákladov na základné životné potreby /bývanie, strava, ošatenie/, ako aj zmenu vo výške nákladov na uspokojovanie sociálnych potrieb dieťaťa- vzdelávanie, kultúrne a športové aktivity. Pri zmene pomerov sa vždy prihliada na vývoj životných nákladov. Matka všetky odôvodnené výdavky na dieťa riadne preukázala, pričom u otca bol preukázaný len príjem, ktorý je vo výške 941,- eur mesačne. Otec uviedol výdavky za elektriku vo výške 40,- eur mesačne, vodu 20,- eur mesačne, náklady na rekonštrukciu a opravy 100,- eur mesačne, náklady na drevo 100,- eur mesačne. Matka predložila fotodokumentáciu preukazujúcu, že otec nežije v garáži, ale si stavia rodinný dom, pritom má možnosť bývať u svojej matky. Matka býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou. Otec uviedol neprimerane vysoké výdavky a to na PMH vo výške 50,- eur mesačne, kedy otec býva aj pracuje v Trenčianskej Teplej, výdavky na ošatenie vo výške 100,- eur mesačne a 200,- eur mesačne na stravu. Vychádzajúc z čl. 6 základných princípov CMP, v spojitosti s ust. § 35 a § 36 CMP, vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti sa súd musí riadiť vyšetrovacou zásadou, kedy je súd povinný vykonať aj dôkazy, ktoré účastníci konania nenavrhl, potrebné na zistenie skutočného stavu veci. V zmysle uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. apríla 2003, sp. zn. IV.ÚS 78/03, všeobecný súd je povinný a oprávnený v nesporových konaniach vykonávať dôkazy nielen v rozsahu svojej zákonnej kompetencie, ale aj v rozsahu ústavnej zodpovednosti na zistenie skutkového stavu, ktoré dôkazy nemôžu závisieť od vôle účastníkov konania. Záverom matka poukázala na ustálenú rozhodovaciu prax súdov, kedy by sa výživné zamestnaného rodiča na dieťa malo pohybovať v rozpätí 20-30% jeho priemerného čistého zárobku /napr. Krajský súd v Trenčíne zo dňa 20.08.2019, č.k. 27Co/108/2019-695/. Súd prvej inštancie nerešpektoval ustálenú rozhodovaciu prax, výživné stanovil pod spodnú hranicu, pričom otec má len jednu vyživovaciu povinnosť, nad rámec neprispieva, s dcérou sa stretáva sporadicky. Namietala nesprávne určený nedoplatok na zročnom výživnom, keď dlh je vo výške 400,- eur a nie 350,- eur- 8 mesiacov po á 50,- eur/. Navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok nasledovne: „Zvyšuje sa vyživovacia povinnosť otca k maloletej P. zo sumy 120,- eur mesačne na sumu 270,-Eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred v rukám matky, a to s účinnosťou od 01.02.2019. Dlh otca na zameškanom zvýšenom výživnom pre maloletú P. za obdobie od 01.02.2019 do vyhlásenia rozsudku odvolacím súdom vo výške stanovenej odvolacím súdom sa otcovi povoľuje splácať v pravidelných splátkach po 30,-Eur mesačne, spolu s bežným výživným k rukám matky, až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Týmto sa zmenil rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 30.01.2014, č. k. 30P/165/2013 -34 v časti výživného“.

7. Otec v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie súhlasí.

8. Kolízny opatrovník sa písomne k podanému odvolaniu matky nevyjadril.

9. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

10. Podľa ust. § 1 CMP, sa Civilný mimosporový poriadok uplatní výlučne v právnych veciach ustanovených v tomto zákone. Podľa ust. § 2 CMP, sa uplatní Civilný sporový poriadok ako generálny procesný kódex tam, kde odlišnosti CMP nestanovuje.

11. Podľa § 65 CMP, odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

12. Podľa § 66 CMP, odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

13. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

14. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd si v plnom rozsahu osvojil skutkový stav zistený súdom prvej inštancie, ktorý považoval za správny. Zo svojich zistení vyvodil aj správny záver a odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje nielen so skutkovými, ale aj právnymi závermi súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne poukazuje. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia dodáva nasledovné:

16. Po oboznámení sa s obsahom spisu, vykonanými dôkazmi, ako i vyjadreniami účastníkov v odvolacom konaní, dospel odvolací súd k záveru, že zisteným skutkovým okolnostiam daného prípadu, možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca, s prihliadnutím na aktuálne možnosti a schopnosti matky, vystihujúcim odôvodnené potreby dieťaťa, s prihliadnutím na zvýšené výdavky v súvislosti s nástupom maloletého dieťaťa na prvý stupeň základnej školy, ako i preukázanú podstatnú zmenu pomerov, zodpovedá zvýšenie výživného z pôvodnej sumy 120,- Eur na sumu 170,- Eur mesačne.

17. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na zistení, že návrh matky je dôvodný sčasti. Vyhodnotil celkové príjmové možnosti otca ako i skutočnosť, že schopnosti a možnosti oboch rodičov sú rovnaké, obaja dosahujú rovnaké zárobky a majú vyživovaciu povinnosť len k maloletej P. Maloletá P. navštevuje prvý stupeň základnej školy, pričom má okrem bežných výdavkov na školu výdavky aj na mimoškolskú záujmovú činnosť, ako i výdavky v súvislosti so zdravotným stavom. Matkou požadovaná suma prekračuje spotrebný charakter výživného na dieťa, ktoré je ešte len žiačkou prvého stupňa základnej školy. Za súčasného skutkového stavu a doterajšej zmeny pomerov súdom určené zvýšené výživné je zodpovedajúce zákonným kritériám.

18. Odvolací súd predovšetkým zdôrazňuje, že Zákon o rodine (ust. § 62 ods. 2, § 63 ods. 1 a ust. § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nespĺní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu, prípadne, či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká. Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

19. Výživným sa rozumie uspokojovanie všetkých potrieb osoby, ktorej má byť poskytované. Výživou dieťaťa je mienené zabezpečenie všetkých životných potrieb pre jeho všestranný rozvoj po stránke fyzickej a duševnej. Výživné pre deti slúži nielen k uspokojovaniu ich výživy v užšom zmysle, k uspokojovaniu všetkých odôvodnených hmotných potrieb (šatstvo, obuv, bývanie a strava), ale aj ďalších potrieb dôležitých k úspešnej výchove dieťaťa (vzdelávanie, príprava na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby). Ich miera je rôzna podľa okolností konkrétneho prípadu, predovšetkým je odstupňovaná podľa veku dieťaťa, podľa fyzickej a duševnej vyspelosti, jeho

zdravotného stavu, schopností, náklonnostiach, spôsobu prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote. Odôvodnené potreby maloletého dieťaťa sú závislé súčasne od schopností a možností rodičov. Ak sú tieto schopnosti a možnosti rodičov veľmi široké, sú odôvodnenými tiež ďalšie potreby maloletého dieťaťa, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú prospešné všestrannému vývoju dieťaťa. Uvedené chápanie v súlade so zásadou úmernosti životnej miery dieťaťa k životnej miere rodičov. U povinnej osoby rozhodujú reálne schopnosti a možnosti poskytovať výživné. Potenciálne zárobkové možnosti rodičov nie sú dané len ich subjektívnymi okolnosťami - stránkou fyzickou a psychickou, pôjde najmä o vlohy, náklonnosti, vedomosti, skúsenosti a celkový zdravotný stav, ale aj o niektoré okolnosti objektívneho rázu, ako je výber pracovných príležitostí v určenom mieste. Zodpovednému zhodnoteniu schopností a možností rodičov je potrebné zistiť okruh osôb, ku ktorým majú rodičia vyživovaciu povinnosť podľa Zákona o rodine.

20. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že posledná úprava vyživovacej povinnosti otca k maloletej bola určená rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 30.01.2014, č. k. 30P/165/2013-34. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že v tom čase mala maloletá P. tri roky. Matka dosahovala príjem vo výške 518,75,- eur a poberala rodinné prídavky vo výške 23,10,- eur a otec dosahoval príjem vo výške 518,98,- eur. V súčasnosti dosahuje matka príjem vo výške 908,33,- eur a pobera daňový bonus vo výške 22,17,- eur. Otec dosahuje príjem vo výške 941,10,- eur. Ani jeden z rodičov nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Maloletá P. bude mať 9 rokov a je žiačkou 3. ročníka základnej školy. Stravuje sa v školskej jedálni, kde za stravné zaplatí matka 8,- eur mesačne. Maloletá navštevuje školský klub s poplatkom 6,70,- eur mesačne, Súkromnú základnú umeleckú školu, výtvarný odbor s poplatkom 12,- eur mesačne, hudobný odbor s poplatkom 15,- eur mesačne, jazykovú školu s poplatkom 32,40,- eur mesačne. Okrem toho má matka výdavky v súvislosti so zakúpením okuliarom ako i výdavky na ortopedickú obuv.

21. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, citované zákonné ustanovenia, v nadväznosti na preukázaný skutkový stav, preukázané mesačné výdavky spojené s výživou dieťaťa, odvolací súd dospel k záveru, že celková suma výživného, ktorú by mal otec platiť na dieťa podľa rozhodnutia súdu prvej inštancie zodpovedá skutočným a preukázaným nákladom na výživu dieťaťa ako i zárobkovým možnostiam otca, zohľadňujúc vývoj životných nákladov, ako i príjmov matky. Rovnako je v schopnostiach a možnostiach otca zaplatiť maloletej nedoplatok v súdom určenej lehote. Odvolacie námietky matky, poukazom na výdavky na dieťa, ktoré súd prvej inštancie nevyhodnotil, nie sú dôvodné. V zmysle ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, súd správne zohľadnil všetky výdavky na dieťa a to v súvislosti s návštevou školy, výdavkami na stravné ako i výdavkami na mimoškolskú aktivitu. Takto zohľadnil obedy v škole, poplatky na školský klub, základnú umeleckú školu /hudobný a hudobný odbor/, jazykovú školu, výdavky na lieky /posilnenie imunity/, školské pomôcky, výdavky na okuliare, ortopedickú obuv, poisťné. Rovnako je potrebné zdôrazniť, že otec sa s maloletou stretáva a prispieva maloletej aj nad rámec určeného výživného. Súdom prvého stupňa zvýšené výživné korešponduje s právom dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni povinného rodiča, s prihliadnutím na rast životných nákladov od doby poslednej úpravy výživného. Je určené vzhľadom na vek dieťaťa, jeho zdravotný stav, schopnosti, spôsob prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote.

22. I keď matka v podanom odvolaní poukázala na čl. 6 základných princípov CMP, v spojitosti s ust. § 35 a § 36 CMP, keď súd vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti sa musí riadiť vyšetrovacou zásadou, nešpecifikovala, aké dôkazy súd prvej inštancie mal vykonať, príp. nevykonan. Odvolací súd po preskúmaní odvolacích námietok nezistil, že súd prvej inštancie riadiac sa vyšetrovacou zásadou, nevykonan všetky dôkazy pre zistenie skutkového stavu veci. Súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci, vykonal riadne dokazovanie. Zároveň odvolací súd zdôrazňuje, že ani v mimosporovom konaní nie je povinnosť prvoinštančného súdu zisťovať skutočný stav vecí bezhraničná. Procesný postup súdu smerujúci k zisťovaniu skutočného stavu vecí nie je možné dosiahnuť bez súčinnosti účastníkov konania ako aj subjektov na konaní zúčastnených, preto zákon aj v týchto veciach trvá na naplnení základných procesných povinností - povinnosť tvrdenia právne relevantných skutočností a dôkaznú povinnosť. Zisteniu skutočného stavu vecí preto zodpovedá zistenie takých skutočností, ktoré z hľadiska právnej normy smerujú k potvrdeniu oprávnenosti a správnosti uplatneného nároku. Postačuje, ak vyjadrujú určitú mieru pravdepodobnosti existencie právne relevantných skutočností pre posúdenie vecí, teda sumár zistení, ktoré sa čo najviac približujú k materiálnej pravde.

23. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, dostatočne zistil skutkový stav veci pričom nezistil, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto nie je daný ani jeden z odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm., d/, f/ a h/ CSP.

24. Určenie výšky výživného je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach, pretože kritéria na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti (napr. schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného ako aj odôvodnené potreby dieťaťa a ďalšie) sú rozdielne v každej veci a odlišujú sa od prípadu k prípadu. Iný výklad by viedol k rozporu so záujmami dieťaťa, ktorému sa výživné priznáva. Preto každé jedno rozhodnutie o výživnom na dieťa je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady. Možno konštatovať, že v takto vysoko individuálnej otázke, akou je určenie konkrétneho rozsahu vyživovacej povinnosti, sa ani nemôže vytvoriť ustálená rozhodovacia prax tak, ako to namieta matka v podanom odvolaní. Pri posúdení a hodnotení zákonom ustanovených východísk na určenie výživného postupujú totiž sudy vždy diferencovane v každom konkrétnom prípade a nezotrvávajú na určitých striktných hraniciach. V takto individualizovanom rámci určovania konkrétnej výšky výživného zovšeobecnenie ani neprichádza do úvahy (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. septembra 2019, sp. zn. 4Cdo/148/2019).

25. V danom prípade súd prvej inštancie náležite aplikoval § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pričom zisťoval okolnosti významné z hľadiska ustálenie potrieb maloletého dieťaťa na podklade svojich individuálnych, skutkových zistení. I keď matka poukázala na ustálenú rozhodovaciu prax súdov, keď výživné zamestnaného rodiča na dieťa by sa malo pohybovať v rozpätí 20-30% jeho priemerného čistého zárobku, odvolací súd poukazuje na vyššie citované rozhodnutie najvyššieho súdu, keď zo žiadneho rozhodnutia nevyplýva ustálenie výšky výživného v uvedenom rozsahu, keď zovšeobecnenie nie je možné. A navyiac, matka v odvolaní neuviedla rozhodnutia, ktoré by boli záväzné pre všeobecné sudy. So zreteľom na odvolaciu argumentáciu odvolací súd dopĺňa, že v zmysle judikátu R 71/2018 patria do pojmu „ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu“ predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, prax vyjadrená opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali, použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletinu Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I, II. a IV vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986.

26. Pokiaľ matka poukazovala na rozhodnutie tunajšieho súdu sp. zn. 27Co/108/2019 poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax, odvolací súd k tomu uvádza, že v odôvodnení rozhodnutia 27Co súd vyjadril názor na podklade svojich poznatkov o rozhodovacej praxi iných všeobecných súdov v obdobných veciach, ktoré však nekonkretizoval. Posudzoval návrh osoby povinnej platením výživného na zníženie výživného k plnoletému nesvojprávne dieťaťu ako osobe oprávnenej z vyživovacej povinnou s možnosťou rôznych modifikácií najmä v závislosti na počte vyživovacích povinností, či potrebách jednotlivých výživou oprávnených, ale aj povinných osôb). Ako už vyššie skonštatoval odvolací súd zovšeobecnenie pri určení výšky výživného neprichádza do úvahy, vždy sa vychádza z každého jednotlivého prípadu, posúdením všetkých skutkových okolností. Preto rozhodnutie odvolacieho súdu iného senátu tunajšieho súdu, posudzujúc skutkovo i právne odlišnú vec, nie je možné aplikovať na predmetné konanie.

27. Matka v podanom odvolaní žiadala zvýšiť výživné na maloleté dieťa na sumu 270,- eur, keď poukázala na postoj kolízneho opatrovníka v konaní, ktorý hájil záujmy maloletého dieťaťa a navrhol vyššiu sumu výživného. Ako vyplýva z obsahu spisu, na pojednávaní konanom dňa 02.10.2019 kolízny opatrovník navrhol zvýšenie výživného na sumu 180,- eur. Odvolací súd je toho názoru, že zvýšené výživné súdom prvej inštancie zodpovedá príjmovým možnostiam otca ako i odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, preto ani táto odvolacia námietka matky nie je dôvodná.

28. Ďalšie odvolacie námietky matky preto vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

29. Podľa § 224 veta prvá CSP, súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti.

30. Súd prvej inštancie však nepostupoval správne, keď určil otcovi dlh na zameškanom výživnom za obdobie od 01.02.2019 do 30.09.2019 vo výške 350,- eur. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd zistil, že súd určil dlh v celkovej výške 350,- eur /8 mesiacov po á 50,- eur/, i keď matematicky je suma dlhu vo výške 400,- eur. Iné skutočnosti z obsahu spisu nevyplývajú, preto bolo potrebné postupom podľa ust. § 224 CSP opraviť zrejmu chybu v počítaní nedoplatku na zameškanom výživnom.

31. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

32. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP. Ide o mimosporové konanie, pre ktoré platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).